

آموزش حضوری شد اما...

غزل لطفی

با پایان تعطیلات نوروز و اعلام صریح ستاد پیشگیری و مبارزه با کرونا و ابلاغ این دستور توسط وزارت آموزش و پرورش به مدارس، آموزش حضوری شد.

بی‌تردید، بازگشت به آموزش حضوری، اجتناب‌ناپذیر بود و این اتفاق دیر یا زود در دستور کار سیستم آموزشی کشور قرار می‌گرفت، اما در این میان چند موضوع به جهت برقراری محیطی امن برای آموزش که اولیا بتوانند با اعتماد کامل، فرزندان خود را به مدرسه بفرستند قابل تامل است؛

۱- «خود مراقبتی» از مهم‌ترین مولفه‌های مصونیت در برابر کروناویروس است و در این زمینه مسوولان آموزش کشور باید الگو باشند. اما ما در روزهای نخست سال شاهد بودیم یوسف نوری، وزیر آموزش و پرورش در سفر استانی خود به خوزستان در مجامع عمومی بدون ماسک ظاهر شد.

۲- پس از اعلام آموزش حضوری صددرصدی، مسوولان نظام آموزشی کشور اعلام کردند، سه گروه «مبتلایان به کرونا، دانش‌آموزانی که علائم کرونا دارند و دانش‌آموزانی که مبتلا به بیماری‌های زمینه‌ای هستند» می‌توانند به طور موقت از آموزش‌های غیرحضوری استفاده کنند اما هیچ راهکاری در این زمینه ارائه نشده است و فقط پی‌درپی ادارات آموزش و پرورش با تماس و حضور در مدارس بر آموزش حضوری تاکید می‌کنند و بلا تکلیفی دانش‌آموزانی که در سه دسته ذکر شده هستند همچنان ادامه دارد.

۳- در اطلاعیه اولیه اعلام آموزش حضوری تاکید شده است؛ «هر مدرسه در شیفت/نوبت آموزشی خود برنامه هفتگی رسمی و عادی خود را با چینش زمان استاندارد هر زنگ در دوره‌های اول و دوم ابتدایی دنبال خواهد نمود.» سپس اعلام کردند مدیریت زمان کلاس‌های درسی برعهده مدیران مدارس است و این خود نشان می‌دهد در نوشتن دستورالعمل اولیه نظرات کارشناسی نبوده که نیاز به تغییرات داشته است.

۴- الزام «فاصله‌گذاری اجتماعی» حذف شده است و این...

یعنی پاک کردن صورت مساله؛ چون واحدهای آموزشی عمدتاً از امکان مکانی برقراری فاصله‌گذاری آموزشی برخوردار نیستند و در تعداد

زیادی از کلاسهای درسی، ۳۰ تا ۴۰ دانش‌آموز در یک کلاس هستند و زیرساخت‌ها هم فراهم نشده است پس این گزینه حذف می‌شود!

۵- هیچ‌گونه پیش‌شرطی برای واکسیناسیون دانش‌آموزان به جهت حضور در مدارس نیست درحالی که همه می‌دانیم واکسن از مهم‌ترین مولفه‌های مقابله با ویروس کرونا است.

و در پایان مدیران مدارس مکلف به تسریع «اقتناع‌سازی و آگاهی‌بخشی و رفع نگرانی‌ها و ایجاد آرامش، نشاط و انگیزه حضور دانش‌آموزان در مدارس و هماهنگی کامل با خانواده‌ها» شده‌اند. حال سوال مهم این است که اقتناع‌سازی با دستورات یک‌باره امکان‌پذیر است؟ آیا رفع نگرانی نیازمند فراهم آوردن زمینه و زیرساخت‌های لازم نیست تا اولیا با مشاهده آن بتوانند با اطمینان خاطر فرزندان خود را به مدرسه بفرستند؟

برقراری آموزش حضوری لازم و ضروری است اما در شرایطی که روی لبه تیغ یک هفتم کرونا قرار داریم، نیازمند استانداردهایی در موضوع رعایت پروتکل‌های بهداشتی است که به نظر می‌رسد در روزهای گذشته مدارس امکانات فراهم آوردن آنها را نداشته‌اند و پیچیدن یک نسخه واحد جوابگویی کل کشور نیست و دستورالعمل بازگشایی مدارس، نیاز به بازنگری دارد تا با رویکردی متفاوت و سلامت‌محور مجدد تدوین شود.

منبع: روزنامه اعتماد 18 فروردین 1401 خورشیدی